

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.830 van 30 maart 1998
in de zaak A. 43.395/IX-221
43.535/IX-222.**

In zake : I. + II.
Lucien HENRIX,
wonende te ZONHOVEN,
Vogelsancklaan 295

tegen :

I. + II.
het Fonds voor de Beroepsziekten,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Lucien HENRIX op 8 november 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 12 september 1990 van het Beheerscomité van het Fonds voor de Beroepsziekten waarbij Hector DE PAEPE, directeur, bevorderd wordt tot de graad van bestuursdirecteur (rang 15);

Gezien het verzoekschrift dat Lucien HENRIX op 23 november 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 6 november 1990 van het Beheerscomité van het Fonds voor de Beroepsziekten waarbij de beslissing van 12 september 1990 van hetzelfde Beheerscomité houdende aanduiding van verzoeker als tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal met de graad van bestuursdirecteur wordt ingetrokken;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op de beschikking van 25 april 1996 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 25 april 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 27 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat P. DE MAEYER die, loco Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, licentiaat in de politieke en administratieve wetenschappen, treedt in 1963 in dienst

bij het Fonds voor de Beroepsziekten als bestuurssecretaris, na geslaagd te zijn in een wervingsexamen georganiseerd door de Vaste Wervingssecretaris. Sinds 1979 heeft hij de graad van directeur.

1.2. In 1978 bekomt verzoeker het door de Vaste Wervingssecretaris afgeleverde getuigschrift van de vereiste kennis van het Frans om te kunnen worden aangesteld als tweetalig adjunct.

1.3. Op 1 maart 1990 dient verzoeker een aanvraag in om te worden aangesteld als tweetalig adjunct van A. DUMONT, alsdan eentalig Franstalige Administrateur-generaal van het Fonds voor de Beroepsziekten.

1.4. Ingevolge de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden van Diederik LAHAYE, tweetalig ambtenaar van de Nederlandse taalrol, met ingang van 1 maart 1990, beslist het Beheerscomité tijdens zijn vergadering van 12 september 1990 verzoeker aan te wijzen als tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal en hem in deze hoedanigheid te bekleden met de graad van bestuursdirecteur.

Deze beslissing werd op 21 september 1990 aan verzoeker betekend.

1.5. Ondertussen werd bij dienstbericht nr. 1990/13 van 27 juni 1990 het vacant zijn van een betrekking van bestuursdirecteur, te begeven bij de directie van de Technische en Financiële diensten, ter kennis gebracht van het personeel van het Fonds.

1.6. Tijdens zijn vergadering van 21 augustus 1990 onderzoekt de directieraad de ingediende kandidaturen en beslist de vier Nederlandstalige kandidaten, zijnde D. ROOSELS, W. SCHAUBROECK, L. HENRIX (verzoeker) en H. DE PAEPE "ex aequo" te rangschikken en ze aldus

als gelijkwaardige kandidaten voor te dragen aan de benoemende overheid.

1.7. Het voorstel van de directieraad wordt op 22 augustus 1990 ter kennis van het personeel gebracht. Tegen dit voorstel worden geen bezwaarschriften ingediend.

1.8. Tijdens zijn vergadering van 12 september 1990 beslist het Beheerscomité, met eenparigheid van stemmen, H. DE PAEPE te benoemen tot de graad van bestuursdirecteur, belast met de leiding van de Technische en Financiële diensten.

Tijdens dezelfde vergadering wordt verzoeker aangewezen voor het uitoefenen van de functie van tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal.

1.9. De thans bestreden benoeming van H. DE PAEPE werd op 21 september 1990 ter kennis gebracht van het personeel.

1.10. Tijdens zijn vergadering van 6 november 1990 beslist het Beheerscomité zijn beslissing van 12 september 1990 tot aanwijzing van verzoeker als tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal en bekleed met de graad van bestuursdirecteur in overtal, in te trekken, op grond van de volgende motieven :

"De procedure die door het Fonds gevolgd werd, vertoont duidelijke gebreken :

1. er werd geen oproep gedaan tot de kandidaten, hoewel dit door artikel 1, tweede lid van het K.B. van 30 november 1966 voorgeschreven is.
2. de heer HENRIX Lucien werd bekleed met de graad van bestuursdirecteur, doch in toepassing van artikel 3, eerste lid moet de taaladjunkt met de onmiddellijk lagere graad dan die van de chef bekleed worden, in casu is dit Adjunkt-administrateur-generaal.

Daarbij komt nog dat artikel 23 van het K.B. van 7 augustus 1939 bepaalt dat de bevordering door verhoging in graad tot de graden van de rangen, 16, 15, 14, 13, 12 en 11 wordt verleend na met redenen

omkleed advies van de Directieraad. Aan deze voorwaarde werd evenmin voldaan.

Verder dient er eveneens rekening mee gehouden dat ingevolge artikel 13 van het K.B. van 3 juni 1970 houdende Coördinatie van de wetsbepalingen betreffende de beroepsziekten de Leidend ambtenaar en de Adjunkt-leidend ambtenaar door de Koning benoemd worden.

Indien de taaladjunkt bekleed wordt met de graad van adjunkt-administrateur-generaal, dan zou deze door de Koning moeten benoemd worden.

De administratieve overheid die een onregelmatige beslissing genomen heeft, kan deze administratieve rechtshandeling intrekken. Wanneer deze onregelmatige rechtshandeling rechten heeft toegekend, kan deze worden ingetrokken binnen de termijn bepaald voor het instellen van een annulatieberoep bij de Raad van State, dit is 60 dagen vanaf de datum waarop de akte tot stand kwam".

1.11. Deze thans eveneens bestreden beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 7 november 1990;

2. Over de ontvankelijkheid van de beroepen.

2.1. Overwegende dat het belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing niet enkel moet aanwezig zijn op het ogenblik van het indienen van het beroep, maar ook op het moment van de uitspraak; dat Hector DE PAEPE, met ingang van 1 september 1992 en op zijn aanvraag, bij beslissing van 15 januari 1992 van het Beheerscomité van het Fonds voor de Beroepsziekten werd toegelaten tot de vervroegde opruststelling, zodat de betrekking van bestuursdirecteur die Hector DE PAEPE bekleedde, opnieuw vacant is geworden, en bijgevolg wat verzoeker door middel van het annulatieberoep kon bekomen, met name een nieuwe vacantverklaring van die betrekking, is gerealiseerd; dat, daargelaten de vaststelling dat verzoeker op 3 oktober 1995 de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en hij bij beslissing van 10 mei 1995 van het Beheerscomité van het Fonds voor de Beroepsziekten op datum van 1 november 1995 tot het rustpensioen werd toegelaten, het beroep om die reden

alleen al niet ontvankelijk is; dat verzoeker immers geen recht kon laten gelden op de aangevochten benoeming, zodat de vernietiging ervan niet tot gevolg zou hebben dat hijzelf met terugwerkende kracht tot op de datum van het bestreden besluit tot bestuursdirecteur zou moeten worden benoemd; dat uit wat voorafgaat volgt dat het beroep tegen de bevordering van Hector DE PAEPE tot bestuursdirecteur niet ontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord in de zaak A. 43.535/IX-222 de volgende exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert :

"De verzoekende partij werd op 12 september 1990 aangeduid als tweetalig adjunct, met ingang van 1 juli 1990. Deze beslissing van het beheerscomité werd op 6 november 1990 ingetrokken.

Op 12 september 1990 was de heer DUMONT, ééntalig frans, administrateur-generaal; de verzoekende partij was de enige nederlandstalige tweetalige. Op 1 januari 1991 werd de heer QUINA tot administrateur-generaal bevorderd, gelet op de oppensioenstelling van de heer DUMONT. De heer QUINA behoort tot de Nederlandse taalrol; overeenkomstig artikel 43, § 6, Bestuurstalwetten, hoefde hem geen tweetalig adjunct van de Nederlandse taalrol toegewezen te worden.

De verwerende partij kan aannemen dat zolang de eventuele vernietiging van het bestreden besluit nog enig persoonlijk en zeker voordeel meebrengt, er een belang aanwezig is in hoofde van de verzoekende partij.

Vooreerst dient daarom nagegaan te worden of de verzoekende partij vóór de bevordering van de heer QUINA een recht had om tot tweetalig adjunct te worden bevorderd. Uw raad heeft in het arrest DE KEMPENEER (nr. 19.039, 1 juni 1978) geoordeeld dat aan twee voorwaarden voldaan moet worden : eensdeels, de kennis hebben van de tweede taal, en, anderdeels, de graad bekleden en de anciënniteit in die graad tellen, die door de bepalingen betreffende de statutaire hiërarchie inzake bevordering van rijksambtenaren zijn opgelegd.

In casu, had de verzoekende partij kennis van de tweede taal; en kon hij met een graad 13 en meer dan 3 jaar graadanciënniteit, in een rang 15, adjunct-administrateur-generaal, de onmiddellijk lagere rang dan die van administrateur-generaal, bevorderd worden.

De verzoekende partij verkeerde derhalve tot 1 januari 1991 in de voorwaarden om tot tweetalig adjunct aangesteld te worden, wat echter niet bete-

kent dat hij het recht had om aangesteld te worden. Er dient ook rekening gehouden te worden met het feit dat de heer LAHAYE, tweetalig ambtenaar van de Nederlandse taalrol met ingang van 1 maart 1990 in disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden was gesteld.

Dit is een beperkt belang, wat geaccentueerd wordt door het feit dat de tweetalige adjunct geen volstrekte voorrang op bevordering tot de graad waarmede hij bekleed werd, geniet.

Daarbij dient nog rekening gehouden te worden met de gevolgen van een eventueel vernietigingsarrest. Het begrip vernietiging houdt in dat de rechtsgenoten na de vernietiging in het rechtsverkeer voortaan in beginsel zullen handelen alsof de vernietigde beslissing nooit genomen was, alsof die vernietigde beslissing als rechtshandeling - uiteraard niet als feit - volledig, en dus retroactief ongedaan is gemaakt en daarom geacht moet worden volledig uit de rechtsorde te zijn weggenomen.

(...)

Indien de beslissing van 6 november 1990 zou vernietigd worden, dan zou deze van 12 september 1990 herleven. Evenwel kan, gelet op het feit dat de huidige administrateur-generaal tot dezelfde taalrol als de verzoekende partij behoort, deze beslissing niet uitgevoerd worden. Vraag is of een vernietigingsarrest in de gegeven omstandigheden een nuttig effect zou hebben";

2.2.2. Overwegende dat verzoeker hierop als volgt repliceert :

"Verzoeker vervulde alle statutaire en taalvoorwaarden om tot tweetalig adjunct aangesteld te worden. Dit gegeven wordt door verwerende partij niet betwist. Hij was bovendien de enige ambtenaar van het Fonds voor de Beroepsziekten die de voorwaarden hiertoe vervulde. Zoals reeds in zijn verzoekschrift werd vermeld was Dokter LAHAYE met ingang van 1 maart 1990 in disponibiliteit wegens persoonlijke redenen en is dit op een onafgebroken wijze gebleven tot 1 maart 1991, datum van zijn ontslag. Overeenkomstig artikel 16 van het Koninklijk Besluit van 13 november 1967 betreffende de stand van het Rijkspersoneel kon hij geen rechten op bevordering of op bevordering tot een hogere wedde laten gelden.

Dokter LAHAYE bevond zich derhalve niet in de voorwaarden om tot taaladjunct aangesteld te worden. Hij heeft trouwens op geen enkel ogenblik klacht ingediend tegen de aanstelling van verzoeker bij beslissing van 12 september 1990 en heeft zich hierdoor op geen enkel ogenblik benadeeld geacht.

Verzoeker was dus de enige ambtenaar van het Fonds voor de Beroepsziekten die aan de gestelde voorwaarden beantwoordde om tot taaladjunct van de administrateur-generaal, in casu de heer A. DUMONT, ééntalig frans, aangesteld te worden.

Verwerende partij betwist bovendien niet dat er bij een vernietiging van de omstreden beslissing van 6 november 1990 een wezenlijk belang aanwezig is in hoofde van verzoekende partij. Dat de heer J. QUINA ééntalig nederlands vanaf 1 januari 1991 tot administrateur-generaal werd aangesteld is volgens de mening van verzoeker niet terzake. Het gaat hier immers om de rechtsgeldigheid en de rechtmatigheid van de beslissing van 12 september 1990 van het Beheerscomité waarbij verzoeker tot tweetalig adjunct werd aangesteld en hiermede gepaard gaande de bekleding tot de graad van bestuursdirecteur rang 15. De vraag of een vernietigingsarrest thans nog een nuttig effect zou hebben mag volgens de mening van verzoeker hier niet gesteld worden. Taaltoestanden in een administratie zijn nooit bestendig en kunnen steeds op ieder ogenblik veranderen ingevolge personeelswijzigingen. Artikel 4 par. 4 van het Koninklijk Besluit van 30 november 1966 betreffende de aanwijzing van tweetalige adjuncten in de centrale diensten bepaalt immers dat de taaladjunct die in overtal met een hogere graad werd bekleed, in die toestand blijft tot dat hij overeenkomstig laatstgenoemde bepalingen geroepen is om een met zijn graad overeenkomende organieke betrekking in te nemen en kent aan de taaladjunct verworven rechten toe wanneer de taaltoestanden wijzigen.

Het kan niet ontkend worden dat het Beheerscomité bij zijn beslissing van 12 september 1990 aan verzoeker rechten heeft toegekend, het taaladjunctschap bracht namelijk met zich mede dat verzoeker bekleed werd met de graad van bestuursdirecteur in overtal vanaf 1 juli 1990 en dat hij hierbij kon genieten van de met deze graad overeenkomende weddeschaal 15/1. Vermits hij in deze graad in overtal was had hij aldusdanig aanspraak kunnen maken op de bevordering in de vacante betrekking van bestuursdirecteur waarvoor hij op normale wijze zijn kandidatuur had gesteld. (Cfr. zaak HENRIX t/F.B.Z. - Raad van State Nr. 6/A.43.395- VII-9806.

Verzoeker heeft zijn functie van tweetalig adjunct effectief uitgeoefend. Zoals in zijn verzoekschrift uiteengezet beantwoordde zijn aanstelling volledig aan de imperatieven van de taalwetgeving en kan het Beheerscomité derhalve zijn beslissing van 12 september 1990 niet zomaar zonder enige geldige redenen terugtrekken.

Het verzoekschrift is ontvankelijk";

2.2.3. Overwegende, wat het belang bij het tweede beroep betreft, dat het irrelevant is te weten of verzoeker al dan niet een recht had op een aanwijzing tot tweetalig adjunct; dat immers de bestreden beslissing de intrekking van de beslissing waarbij verzoeker werd aangewezen als tweetalig adjunct tot voorwerp had; dat een vernietiging van de bestreden beslissing tot gevolg zou hebben dat laatstgenoemde beslissing retroactief herleeft daar ze ten gevolge van de vernietiging zou moeten worden geacht nooit te zijn ingetrokken; dat verzoeker bijgevolg zou terugkrijgen wat hem door de bestreden beslissing was ontnomen, wat verzoeker een voldoende belang verleent om de bestreden beslissing aan te vechten; dat de opwerping van de verwerende partij dat verzoeker sinds 1 januari 1991 ten gevolge van de benoeming van J. QUINA tot administrateur-generaal van het Fonds voor de Beroepsziekten geen taaladjunct meer kon zijn, ten aanzien van verzoekers belang irrelevant is nu, enerzijds, er in ieder geval tot 31 december 1990 een tweetalig adjunct van de Nederlandse taalrol diende te zijn en, anderzijds, omwille van het taaladjunctschap in overtal met een hogere graad beklede ambtenaar krachtens artikel 4, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 november 1996 betreffende de aanwijzing van tweetalige adjuncten in de centrale diensten in die toestand blijft totdat hij overeenkomstig de bepalingen die de statutaire hiërarchie regelen, geroepen wordt om een met zijn graad overeenkomende organieke betrekking in te nemen; dat derhalve een als taaladjunct aangewezen ambtenaar ook bij de beëindiging van de functie van tweetalig adjunct zijn graad en de daaraan gekoppelde bezoldiging behoudt, onverminderd wat in artikel 4, derde lid, van dat koninklijk besluit is bepaald betreffende bevorderingen, veranderingen in graad en de overplaatsingen in het organieke kader; dat uit wat voorafgaat volgt dat het belang van verzoeker bij de vernietiging van de bestreden beslissing in de zaak

A. 43.535/IX-222 niet is teloorgegaan; dat het beroep in die zaak ontvankelijk is;

3. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A. 43.535/IX-222.

3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn eerste en tweede middel aanvoert hetgeen volgt :

"1. Eerste middel

Verzoeker meent dat zijn aanvraag van 1 maart 1990 om tot tweetalig adjunct te worden aangeduid in de goede vorm en op behoorlijke wijze werd opgesteld en verwijst naar de desbetreffende artikelen voorzien in de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (K.B. van 18 juli 1966, inzonderheid art. 43 § 6) en het uitvoeringsbesluit van 30 november 1966 betreffende de aanwijzing van tweetalige adjuncten in de centrale diensten. Bovendien werd er samen met deze aanvraag een omstandige nota voorgelegd aan het Beheerscomité van 13 juni 1990. Het Beheerscomité heeft zijn beslissing uitgesteld tot de vergadering van 12 september 1990. Verzoeker meent derhalve dat zowel de Administrateur-generaal als het Beheerscomité over de nodige tijd beschikt hebben om met volledige kennis van zaken over de aanvraag van verzoeker te kunnen beslissen. Verzoeker meent dat de procedure die geleid heeft tot de beslissing van 12 september 1990 van het Beheerscomité van het Fonds voor de beroepsziekten waarbij hij werd aangeduid tot tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal en bij deze gelegenheid werd bekleed met de graad van bestuursdirecteur, volledig correct, regelmatig en wettelijk is verlopen en beantwoordt aan de imperatieven van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (K.B. van 18 juli 1966, inzonderheid artikel 43 § 6) en het uitvoeringsbesluit van 30 november 1966 betreffende de aanwijzing van tweetalige adjuncten in de centrale diensten.

Verzoeker meent dat de gevolgde procedure om hem als tweetalig adjunct aan te stellen geen gebreken of onregelmatigheden vertoont en dat de argumenten die het Beheerscomité thans aanhaalt om zijn eigen beslissing van 12 september 1990 terug te trekken of te vernietigen niet geldig of valabel zijn en dit om redenen die hierna voor ieder punt worden aangehaald :

- Wat punt a. betreft :

Aangezien verzoeker de enige nederlandstalige ambtenaar is, in actieve dienst bij het Fonds voor de beroepsziekten, die zowel de statutaire (rang 13) als

de voorwaarden van de taalwetgeving (attest van tweetaligheid afgeleverd door het Vast Wervingssecretariaat) vervult, werd er geen oproep tot kandidaten gedaan en werd de procedure ingezet met de indiening van de aanvraag van verzoeker. Door deze procedure werd, in deze omstandigheden geen enkele schade of nadeel berokkend aan een andere ambtenaar vermits geen enkele andere ambtenaar dan verzoeker de vereiste voorwaarden vervulde om tot dit ambt te worden aangeduid. Het gebeurt trouwens vaker dat het Fonds voor de beroepsziekten geen oproep tot kandidaten verricht, vooral wanneer het aantal kandidaten die in aanmerking komen kleiner is of gelijk is aan het aantal vacante betrekkingen (cfr. bevorderingen tot het ambt van Bestuurssecretaris in 1989, van Onderbureauchef in 1987 en in 1990, en van Opsteller in 1989 waarbij eveneens geen oproep tot kandidaten werd gedaan). Bovendien gaat het hier om een courante praktijk die ook in de Ministeries of andere instellingen in gelijkaardige gevallen wordt toegepast. Verzoeker verwijst in dit verband o.m. naar het Arrest van de Raad van State A. 30.745/III-8695-Nr.27039 van 24 oktober 1986 inzake de aanduiding van een tweetalig adjunct bij de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie (PANNY, Célestin t/Belgische Staat).

Het gaat hier om een analoge instelling als het Fonds voor de beroepsziekten; ook hier was betrokkene de enige ambtenaar die de voorwaarden vervulde om tot taaladjunct te worden aangesteld. De aanstelling gebeurde door het Beheerscomité op aanvraag van betrokkene, zoals dit bij het Fonds voor beroepsziekten was gebeurd. Verzoeker wenst er trouwens op te wijzen dat hij in zijn aanvraag tot tweetalig adjunct, de aandacht van de Administrateur-generaal en van het Beheerscomité heeft getrokken op het feit dat hij de enige ambtenaar was in actieve dienst die de gestelde voorwaarden vervulde om tot het ambt van tweetalig adjunct te worden aangeduid.

Verzoeker meent derhalve dat het Beheerscomité met kennis van zaken heeft kunnen oordelen en meent dat het inzetten van de procedure op aanvraag van verzoeker in geen enkel geval achteraf door het Beheerscomité mag aangegrepen worden om dit feit als een procedurefout aan te rekenen.

Verzoeker wijst er bovendien op dat ook de regeringscommissaris van Financiën en van Begroting geen enkele opmerking terzake heeft gemaakt.

Verzoeker meent dan ook dat het argument 'er werd geen oproep tot kandidaten gedaan' niet geldig is en dat het Beheerscomité zijn beslissing van 12 september 1990, om deze reden niet mocht terugtrekken.

- wat punt b. betreft :

Verzoeker heeft in zijn aanvraag van 1 maart 1990 gevraagd om tot taaladjunct te worden aangesteld en

aangezien hij bekleed is met de graad van directeur (rang 13) had hij gevraagd om overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 november 1966 betreffende de aanwijzing van tweetalige adjunten in de centrale diensten bekleed te worden met een onmiddellijk lagere betrekking dan die van de chef die tot rang 16 behoort, namelijk de graad van bestuursdirecteur (rang 15) die in het organiek kader van het Fonds voor de beroepsziekten voorzien is (Cfr. koninklijk besluit van 18 mei 1989 houdende de vaststelling van de personeelsformatie van het Fonds voor de Beroepsziekten (B.S. 21.06.1989)).

Verzoeker meent dat de beslissing van het Beheerscomité van 12 september 1990 waarbij verzoeker (directeur rang 13) werd aangeduid als taaladjunkt van de Administrateur-generaal en dienvolgens werd bekleed met de onmiddellijk lagere graad dan deze van de chef (rang 16) is genomen volledig in overeenstemming met het koninklijk besluit van 30 november 1966 betreffende de aanwijzing van tweetalige adjunten in de centrale diensten, en dat er derhalve ook op dit punt geen sprake kan zijn van een gebrek aan de gevolgde procedure.

Verzoeker meent derhalve dat ook op dit punt de beslissing van het Beheerscomité van 12 september 1990 volkomen wettelijk is en conform aan de imperatieven van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken in de centrale besturen en dat het Beheerscomité bij het nemen van genoemde beslissing van 12 september 1990 volledig binnen de perken van zijn bevoegdheid is gebleven.

Verzoeker meent derhalve dat het Beheerscomité ook op dit vlak geen vorm- of proceduregebrek kan inroepen om zijn beslissing van 12 september 1990 houdende de aanduiding van verzoeker tot tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal en hem dientengevolge te bekleden met de betrekking van bestuursdirecteur te herroepen en verwijst nogmaals naar het Arrest van de Raad van State A. 30.745/III-8695-Nr. 27.039 van 24 oktober 1986 inzake PANNY tegen Belgische Staat waarbij het Beheerscomité van een analoge instelling in een gelijkaardig geval een identieke beslissing had getroffen.

- Wat punt c. betreft :

Verzoeker is van oordeel dat de aanduiding van een tweetalig adjunct op basis van artikel 43 § 6 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (koninklijk besluit van 18 juli 1966) niet mag gelijkgesteld worden met een benoeming maar dat het gaat om een maatregel die genomen werd in uitvoering van bovengenoemde wetten en besluiten op het gebruik van de talen in bestuurszaken waarin het advies van de directieraad niet voorzien is. Het ontbreken van een dergelijk advies mag derhalve niet door het Beheerscomité aangewend worden als een vorm- of proceduregebrek dat de beslissing van 12 september

1990 waarbij verzoeker werd aangeduid tot tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal zou aantasten met een onregelmatigheid of gebrek.

Verzoeker meent trouwens dat het Beheerscomité of de Administrateur-generaal tijdens zijn zes maanden durend onderzoek van de genoemde aanvraag van verzoeker, weliswaar het advies van de directieraad had kunnen of mogen vragen; doch het was geenszins vereist. Noch de Administrateur-generaal noch het Beheerscomité hebben ten gepaste tijde een dergelijk advies gevraagd. Verzoeker erkent wel dat een dergelijk advies misschien wel nuttig of opportuun zou kunnen geweest zijn, in het geval er meerdere ambtenaren zouden geweest zijn die de voorwaarden vervulden om tot het ambt van tweetalig adjunct te worden toegelaten, omdat de overheid die bevoegd is om tot de aanstelling over te gaan in dergelijk geval toch een keuze had moeten maken tussen meerdere kandidaten. Aangezien echter in het Fonds voor de Beroepsziekten verzoeker, de enige nederlandstalige ambtenaar is die de vereiste voorwaarden vervult om tot het ambt van tweetalig adjunct te worden aangesteld; was een dergelijk advies niet nodig.

Verzoeker verwijst in dit verband eveneens naar het Arrest van de Raad van State A.30.745/III-8695-Nr. 27039 van 24 oktober 1986 - PANNY t/Belgische Staat dat hiervoor reeds meerdere malen werd aangehaald; waarbij ook geen advies van de directieraad werd gevraagd.

Verzoeker meent derhalve dat ook dit laatste punt niet mag aangegrepen worden als een valabel argument voor een procedurefout of vormgebrek bij de beslissing van 12 september 1990 van het Beheerscomité van het Fonds voor de beroepsziekten waarbij verzoeker werd aangeduid tot tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal en bekleed werd met de graad van bestuursdirecteur.

Genoemde beslissing van 12 september 1990 van het Beheerscomité vertoonde derhalve geen enkele procedurefout, geen enkel vormgebrek of onregelmatigheid zodat er voor het Beheerscomité geen enkele aanleiding voorhanden was om zijn eigen beslissing terug te trekken.

Verzoeker meent derhalve dat de beslissing van 6 november 1990 van het Beheerscomité onwettig is en op willekeurige wijze werd getroffen en vraagt aan de Hoge Rechtsmacht de bedoelde beslissing van 6 november 1990 te willen vernietigen.

2. Tweede middel

De rechtsleer inzake administratief recht (Droit Administratif U.C.L. - Cyr. CAMBIER) stelt als algemene regel 'pas de nullité sans grief' namelijk dat er geen nietigheid kan aangevoerd worden zonder klacht van derde persoon of zonder aan derde persoon enig nadeel te hebben berokkend. De beslissing van 12 september 1990 van het Beheerscomité van het Fonds

voor de beroepsziekten houdende de aanduiding van verzoeker tot tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal werd niet betwist door een andere ambtenaar die zou benadeeld zijn. Dit kan ook niet omdat geen enkele andere ambtenaar de voorwaarden vervulde om voor dit ambt te worden aangeduid.

Ook de regeringscommissarissen die in het Beheerscomité de Ministers van Financiën en Begroting en de Minister van Sociale Zaken vertegenwoordigen hebben de vermelde beslissing van het Beheerscomité van het Fonds voor de beroepsziekten geenszins betwist. Genoemde beslissing van 12 september 1990 van het Beheerscomité heeft bovendien geen enkel nadeel of schade berokkend aan het Bestuur of aan het algemeen belang. De aanstelling van een tweetalig adjunct in een centraal bestuur is immers een positieve en gunstige maatregel die voorzien is in de reeds aangehaalde gecoördineerde wetten inzake het taalgebruik in bestuurszaken en die bedoeld is om de Rechtsspraak in het organisme te bevorderen en te verzekeren.

Verzoeker is derhalve van oordeel dat een beslissing die niet door een derde persoon wordt aangevochten of gewraakt of aan een derde persoon geen enkel nadeel heeft berokkend en die tevens niet tegen het algemeen belang in werd getroffen niet mag vernietigd of teruggetrokken worden. De betwiste beslissing van het Beheerscomité van het Fonds voor de beroepsziekten van 6 november 1990 is derhalve ook om deze reden onwettig.

Verzoeker vraagt derhalve dat ook om deze reden de beslissing van 6 november 1990 van het Beheerscomité van het Fonds voor de beroepsziekten waarbij de beslissing van 12 september 1990 houdende de aanstelling van verzoeker tot het ambt van tweetalig adjunct door Uwe Hoge Rechtsmacht zou vernietigd worden";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop als volgt antwoordt :

"Eerste middel

2.1. Artikel 43, § 6, bestuurstaalwetten bepaalt dat wanneer de chef van een afdeling ééntalig is, hem een tweetalig adjunct wordt toegevoegd, welke niet tot dezelfde rol behoort en vooraf met dezelfde of de onmiddellijk lagere rang wordt bekleed.

Artikel 3, alinea 1, van het K.B. van 30 november 1966 betreffende de aanwijzing van tweetalige adjuncten in de centrale diensten bepaalt dat de adjunct bekleed wordt met de graad onmiddellijk lager dan die van de chef; deze in overtal met een hogere graad beklede ambtenaar blijft in die toestand tot hij geroepen is om een met zijn graad overeenkomende organieke betrekking in te nemen (art. 4, alinea 3).

2.2. Hoe wordt tot de aanduiding van een tweetalig adjunct overgegaan ? Artikel 1, alinea 2, in fine, van het Koninklijk Besluit van 30 november 1966 stelt expliciet 'na oproep tot de kandidaten'. Dit is een substantiële vormvereiste, aan dewelke op straffe van vernietiging moet voldaan worden, zelfs zo slechts één ambtenaar aan de voorwaarden om tot tweetalig adjunct te worden aangeduid, voldeed. De circulaire van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van 27 april 1967 betreffende het Koninklijk Besluit van 30 november 1966 vermeldt hierbij dat 'de modaliteiten van die oproep worden bepaald in de organieke reglementen van de diensten'. De organieke reglementen van het Fonds voor de Beroepsziekten voorzien niet - en kunnen dit ook niet, vermits dit een afwijking op de wettelijke bepaling ter zake zou zijn - dat wanneer er slechts één ambtenaar aan de voorwaarden tot benoeming van tweetalig adjunct voldoet, een loutere aanvraag van die ambtenaar uitgaand, zou voldoen om de procedure tot aanduiding van een tweetalig adjunct op gang te brengen.

De verzoekende partij was niet de enige ambtenaar die voor de functie van tweetalig adjunct in aanmerking kwam : zoals uit de uiteenzetting der feiten blijkt, was de heer LAHAYE, tweetalig ambtenaar van de Nederlandse taalrol, ook een mogelijke kandidaat. Weliswaar werd hij, met ingang van 1 maart 1990, in disponibiliteit gesteld wegens persoonlijke aangelegenheden. Het is precies op 1 maart 1990 dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend om als tweetalig adjunct te worden aangesteld. Op dat ogenblik, was hij de enige kandidaat in actieve dienst die de voorwaarden vervulde. De heer LAHAYE had echter aan zijn disponibiliteit kunnen verzaken om zich kandidaat te stellen. Vandaar de belangrijkheid van een oproep tot de kandidaten.

Het feit dat de regeringscommissaris geen opmerking maakte over de procedure is, eerstens, geen reden om te besluiten dat de procedure geldig verlopen is, en tweedens, te wijten aan de houding van de verzoekende partij die hem o.g.v. het arrest PANNY (nr 27.039, 24 oktober 1986) (zie infra, 2.5.) overtuigd heeft zijn veto tegen de intrekking van de beslissing tot aanduiding van de verzoekende partij als tweetalig adjunct niet te stellen (notulen vergadering beheerscomité dd. 6 november 1990, p.3).

2.3. Het bepaalde in artikel 3, lid 1, van het Koninklijk Besluit van 30 november 1966, belet geenszins dat toepassing wordt gemaakt van de bepalingen van het Rijkspersoneel (K.B. 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel en K.B. 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel; van toepassing op het personeel van het FONDS VOOR DE BEROEPSZIEKTEN krachtens het K.B. 8 januari 1973 van vaststelling

van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut).

Het advies van de directieraad diende derhalve verplichtend (=substantiële vormvereiste) te worden ingewonnen, zelfs zo de aanduiding tot de bevoegdheid van het beheerscomité behoort, gelet op het feit dat deze vormvereiste geen afbreuk doet aan het uiteindelijke beslissingsrecht van het beheerscomité.

De beslissing van 12 september 1990 van het beheerscomité waarbij de verzoekende partij aangeduid werd tot tweetalig-adjunct van de administrateur-generaal en hij bekleed werd met de graad van bestuursdirecteur in overtal met ingang van 1 juli 1990, werd bij beslissing van 6 november 1990 ingetrokken.

De intrekking onthoudt elk gevolg aan de administratieve rechtshandeling, daar zij terugwerkt tot op het ogenblik waarop zij in het leven werd geroepen; zij wordt geacht nooit te hebben bestaan en mag geen rechtsgevolgen hebben. De instelling gaat uit van de overheid die de oorspronkelijke beslissing heeft getroffen. De vernietiging werkt eveneens ex tunc; zij wordt uitgesproken door de rechter of door de toezichthoudende overheid (...).

De intrekking van een akte is niet steeds mogelijk. Dit is afhankelijk van de vraag of de rechtshandeling al dan niet rechten heeft doen verkrijgen, en of zij al dan niet regelmatig is.

Een onregelmatige administratieve rechtshandeling die rechten toekent, zoals in casu, kan onder bepaalde voorwaarden worden ingetrokken; de rechtspraak wil de eisen van de rechtszekerheid, die zich verzet tegen het in opspraak brengen van gevestigde rechtstoestanden, verzoenen met de lofwaardige bezorgdheid van de overheid om aan een begane onrechtmatigheid een einde te maken.

In het arrest POTOMS (nr. 14.464, 20 januari 1971) heeft Uw Raad geoordeeld dat wanneer in de aanstelling van een taaladjunct dient voorzien te worden, artikel 4, lid 3, van het Koninklijk Besluit van 30 november 1966, verplicht eerst te pogen tot de aanstelling van de adjunct te komen volgens de normale bevorderingsprocedure; in het kader van deze bevorderingsprocedure moeten de aanspraken op de aan de taaladjunct te geven bevordering worden onderzocht in het licht van de normale bevorderingsregelen.

2.4. De in overtal aangewezen tweetalige adjunct wordt bekleed met de graad onmiddellijk lager dan die van de chef (art. 3, alinea 1, K.B. 30 november 1966).

De onmiddellijk lagere graad dan deze van administrateur-generaal is, voor wat betreft het personeel van het FONDS VOOR DE BEROEPSZIEKTEN, deze van adjunct-administrateur-generaal.

2.5. De verwerende partij merkt tenslotte nog op dat het door de verzoekende partij aangehaalde arrest PANNY (nr. 27.039, 24 oktober 1986) handelt over de

aanstelling van een tweetalig adjunct bij de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie. Tegen het door het beheerscomité genomen beslissing stelden de regeringscommissarissen hun veto, wat door hun Ministers van Sociale Zaken en van Binnenlandse zaken werd bevestigd. De aan Uw Raad voorgelegde problemen waren van tweeërlei aard : enerzijds, werd betwist of de bestuurstaalwetten op de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie van toepassing waren, anderzijds, werd de bevoegdheid van de Raad van Beheer tot aanduiding van een tweetalig adjunct betwist. Dit arrest kan niet dienstig worden aangevoerd ter ondersteuning van het eerste middel.

In casu, handelt de door de verzoekende partij aan U voorgelegde betwisting over de te volgen procedure bij aanstelling van een tweetalig adjunct, evenals over het vraagstuk van de intrekking van een administratieve rechtshandeling (2e middel) en het probleem van de wettige basis van het kadercomité van het FONDS VOOR DE BEROEPSZIEKTEN (3e middel). De voorgelegde problemen verschillend zijnde van deze in het arrest PANNY, is dit arrest niet van toepassing.

2.6. Het middel is ongegrond.

Dit kan evenwel enkel binnen de termijnen bepaald voor het instellen van het beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State of, indien het beroep ingesteld is, tot de sluiting der debatten - indien het beroep ontvankelijk is ingesteld - (...).

In casu, werd de beslissing van 12 september 1990 ingetrokken na verloop van vijftig dagen. Zij was als volgt gemotiveerd :

'De procedure die door het Fonds gevolgd werd, vertoont duidelijke gebreken :

1. er werd geen oproep gedaan tot de kandidaten, hoewel dit door artikel 1, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 30 november 1966 voorgeschreven is.
2. de heer HENRIX Lucien werd bekleed met de graad van bestuursdirecteur, doch in toepassing van artikel 3, eerste lid, moet de taaladjunct met de onmiddellijk lagere graad dan die van de chef bekleed worden. In casu, is dit Adjunct-administrateur-generaal.

Daarbij komt nog dat artikel 23 van het Koninklijk Besluit van 7 augustus 1939 bepaalt dat de bevordering door verhoging in graad tot de graden van de rangen 16, 15, 14, 13, 12 en 11 wordt verleend na met redenen omkleed advies van de Directieraad. Aan deze voorwaarde werd evenmin voldaan.

Verder dient er eveneens rekening mee gehouden dat ingevolge artikel 13 van het Koninklijk Besluit van 3 juni 1970 houdende coördinatie van de wetsebepalingen betreffende de beroepsziekten de Leidend ambtenaar en de Adjunct-leidend ambtenaar door de Koning benoemd worden.

Indien de taaladjunct bekleed wordt met de graad van Adjunct-administrateur-generaal, dan zou deze door de Koning benoemd worden.

De administratieve overheid die een onregelmatige beslissing genomen heeft kan deze administratieve rechtshandeling intrekken. Wanneer deze onregelmatige rechtshandeling rechten heeft toegekend, kan deze worden ingetrokken binnen de termijn bepaald voor het instellen van een annulatieberoep bij de Raad van State, dit is 60 dagen vanaf de datum waarop de akte tot stand kwam'.

De ingeroepen motieven zijn, zoals in het eerste middel werd aangetoond, grond tot vernietiging door de Raad van State.

Het beheerscomité verkeerde in de volstreckte mogelijkheid de beslissing van 12 september 1990 in te trekken.

Het middel is ongegrond";

3.3.1. Overwegende dat een administratieve rechtshandeling die, zoals te dezen, rechten toekent, slechts kan worden ingetrokken wanneer ze onwettig is en dan nog enkel, behoudens wanneer ze zou zijn aangetast door een zodanig grove en manifeste onregelmatigheid dat zij voor onbestaande moet worden gehouden of wanneer ze door bedrog zou zijn uitgelokt, binnen de termijn om ertegen een annulatieberoep in te stellen;

3.3.2.1. Overwegende dat te dezen niet wordt betwist dat de intrekking van de beslissing tot aanwijzing van verzoeker als taaladjunct, is gebeurd binnen de termijn om ertegen een annulatieberoep in te stellen; dat verzoeker evenwel betwist dat die beslissing onwettig was; dat de verwerende partij daarentegen aanvoert dat die beslissing werd genomen met schending van artikel 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 30 november 1966 (III) betreffende de aanwijzing van tweetalige adjuncten in de centrale diensten, aangezien, in strijd met deze bepaling, geen oproep werd gedaan tot de kandidaten, dat verzoeker ten onrechte de graad van bestuursdirecteur werd toegekend, daar waar artikel 3, eerste lid, van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt dat de tweetalige adjunct dient te worden bekleed met de

onmiddellijk lagere graad dan die van afdelingschef, in casu deze van adjunct-administrateur-generaal, dat artikel 23 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel (thans luidend "betreffende de evaluatie en beoordeling van het Rijkspersoneel") bepaalt dat de bevordering door verhoging in graad tot de graden van de rangen 16, 15, 14, 13, 12 en 11, wordt verleend na met redenen omkleed advies van de directieraad zodat de aanstelling van een tweetalig adjunct tot de graad van bestuursdirecteur diende te worden onderworpen aan het voorafgaand advies van de directieraad, hetgeen in casu niet is gebeurd en dat luidens de bepaling van artikel 13 van het koninklijk besluit van 3 juni 1970 houdende coördinatie van de wetsbepalingen betreffende de beroepsziekten, de leidend ambtenaar en de adjunct-leidend ambtenaar door de Koning worden benoemd;

3.3.2.2. Overwegende, wat betreft de aangevoerde onwettigheid afgeleid uit de afwezigheid van een oproep aan de kandidaten, dat verzoeker de enige kandidaat was die voldeed aan alle voorwaarden om als taaladjunct te worden aangewezen; dat immers D. LAHAYE, waarvan verwerende partij stelt dat hij eveneens aan die voorwaarden voldeed, vanaf 1 maart 1990 in disponibiliteit was gesteld zodat hij zolang die indisponibiliteitsstelling duurde, niet als tweetalig adjunct kon worden aangewezen; dat ook A.-M. LADON op het moment dat de ingetrokken beslissing werd genomen, niet kon worden aangewezen als tweetalig adjunct; dat zij weliswaar in het bezit was van een diploma van "licencié spécial en médecine du travail", zodat ze was vrijgesteld van het in artikel 43, § 3, van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken bedoelde examen over de voldoende kennis van de tweede taal; dat evenwel luidens artikel 12, § 3, van het koninklijk besluit van 30 november 1966 tot "vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de

bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, samengevat op 18 juli 1966", de vrijstelling van het voornoemde examen door de Vaste Wervingssecretaris wordt verleend; dat die vrijstelling nog niet was verleend op het moment dat het - door de bestreden beslissing terug ingetrokken - besluit van 12 september 1990 werd genomen; dat de oproep tot de kandidaten derhalve geen enkel nut had kunnen hebben nu verzoeker zelf een aanvraag had ingediend om te worden aangewezen als tweetalig adjunct; dat formaliteiten niet omwille van zichzelf moeten worden vervuld, maar omwille van het doel dat zij moeten dienen; dat wanneer in een concreet geval blijkt, zoals te dezen, dat het naleven van een niet op straffe van nietigheid voorgeschreven formaliteit niet het beoogde nut oplevert, het niet-vervullen van die formaliteit de aan de formaliteit onderworpen handeling niet onwettig maakt; dat de overheid derhalve de beslissing van 12 september 1990 niet vermocht in te trekken om reden dat er geen oproep tot de kandidaten was gebeurd;

3.3.2.3. Overwegende, wat betreft de aangevoerde onwettigheid afgeleid uit het gegeven dat aan verzoeker de graad van bestuursdirecteur werd toegekend, dat krachtens artikel 43, § 6, (eerste lid,) van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken de taaladjunct vooraf met dezelfde of de onmiddellijk lagere rang dan de chef van de afdeling wordt bekleed; dat naar luid van artikel 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 30 november 1966 (III) betreffende de aanwijzing van tweetalige adjuncten in de centrale diensten, de tweetalig adjunct wordt bekleed met de graad die onmiddellijk lager ligt dan die van de chef van de afdeling; dat de graad van administrateur-generaal van het Fonds voor de Beroepsziekten behoort tot rang 16; dat zowel de graden van adjunct-administrateur-generaal als de graad van be-

stuursdirecteur behoren tot rang 15 en gelijkwaardig zijn; dat verzoeker door zijn aanstelling als tweetalig adjunct, niet kon worden beschouwd als een co-leidend ambtenaar in de zin van artikel 13, eerste lid, van de bij koninklijk besluit van 3 juni 1970 gecoördineerde wetten betreffende de beroepsziekten; dat dienvolgens noch artikel 43, § 6, (eerste lid,) van de bestuursstaalwet, noch artikel 3, eerste lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 30 november 1966 werden geschonden door verzoeker te bekleden met de graad van bestuursdirecteur; dat de beslissing van 12 september 1990 derhalve ook niet kon worden ingetrokken wegens schending van die artikelen;

3.3.2.4. Overwegende, wat betreft de aangevoerde onwettigheid afgeleid uit het gegeven dat geen advies door de directieraad werd gegeven, dat zoals onder overweging 3.3.2.2. werd vastgesteld, verzoeker de enige ambtenaar was die voldeed aan alle voorwaarden om als taaladjunct te worden aangewezen; dat, zelfs al mocht worden aangenomen dat een aanwijzing van een tweetalig adjunct moet worden gelijkgesteld met een bevordering door verhoging in graad, zodat krachtens de artikelen 29 en 29bis van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, zoals die artikelen toentertijd luiden, het advies van de directieraad met betrekking tot die aanwijzing vereist was, uit het gegeven dat verzoeker de enige ambtenaar was die in aanmerking kwam om te worden bevorderd tot tweetalig adjunct, voortvloeit dat de afwezigheid van zulk een advies niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing zou kunnen leiden, nu zulk een advies immers tot voorwerp heeft een vergelijking van de titels en verdiensten van de onderscheiden kandidaten; dat er uiteraard slechts aanleiding is tot het maken van zulk een vergelijking wanneer er verschillende kandidaten zijn; dat derhalve de beslissing van 12 september 1990 niet

kon worden ingetrokken om reden dat geen advies door de directieraad was gegeven;

3.3.2.5. Overwegende, wat betreft de aangevoerde onwettigheid op het gebied van de tot aanwijzen van de taaladjunct bevoegde overheid, dat de tweetalig adjunct van de administrateur-generaal, die in overtal wordt aangewezen, niet kan worden beschouwd als de adjunct-leidend ambtenaar in de zin van artikel 13, tweede lid, van de op 3 juni 1970 gecoördineerde wetten betreffende de beroepsziekten, die door de Koning moet worden benoemd; dat daarentegen uit de artikelen 21 en 25 van die wetten voortvloeit dat de tweetalig adjunct van de administrateur-generaal wordt aangewezen door het Beheerscomité van het Fonds voor de Beroepsziekten; dat derhalve uit het gegeven dat verzoeker door dat Beheerscomité werd aangewezen tot tweetalig adjunct en hem de graad van bestuursdirecteur werd toegekend, niet voortvloeit dat de beslissing van 12 september 1990 onwettig was en derhalve kon worden ingetrokken;

3.3.2.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het Beheerscomité van het Fonds voor de Beroepsziekten niet vermocht haar beslissing van 12 september 1990 houdende aanduiding van verzoeker als tweetalig adjunct met de graad van bestuursdirecteur in te trekken; dat het beroep in de zaak A. 43.535/IX-222 gegrond is;

4. Over de kosten.

Overwegende dat de teloorgang van het belang in de zaak A. 43.395/IX-221 niet aan verzoeker toe te rekenen is, terwijl het niet kennelijk had moeten worden afgewezen; dat het in die omstandigheden past de kosten van het beroep ten laste van de verwerende partij te leggen; dat de kosten van het beroep in de zaak A. 43.535/IX-222 ten laste komen van de verwerende partij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep in de zaak A. 43.395/IX-222 wordt verworpen.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de beslissing van 6 november 1990 van het Beheerscomité van het Fonds voor de Beroepsziekten waarbij de beslissing van 12 september 1990 van hetzelfde Beheerscomité houdende aanduiding van verzoeker als tweetalig adjunct van de Administrateur-generaal met de graad van bestuursdirecteur wordt ingetrokken.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig maart 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. G. BAETEMAN,

A. BEIRLAEN,
J. SMETS,
M. MILOJKOWIC,

eerste voorzitter van
de Raad van State,
staatsraad,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.